

31969R1191

28.6.1969.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 156/1

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 1191/69**(1969. gada 26. jūnijs)****par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 75. un 94. pantu,

ņemot vērā Padomes 1965. gada 13. maija Lēmumu ⁽¹⁾ par dažu noteikumu saskaņošanu, kas ietekmē konkurenci pārvadājumos pa dzelzceļiem, autoceļiem un iekšējiem ūdensceļiem,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā viens no kopējās transporta politikas mērķiem ir likvidēt nesaskaņas, kas var būtiski sagrozīt saistības, ko parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, un ko dalībvalstis uzliek transporta uzņēmumiem;

tā kā tādēļ jāizbeidz šajā regulā definētas sabiedrisko pakalpojumu saistības; tā kā tomēr dažos gadījumos ir būtiski svarīgi saglabāt šādas saistības, lai nodrošinātu pietiekamu transporta pakalpojumu sniegšanu; tā kā transporta pakalpojumu pietiekamība jānovērtē, ievērojot piedāvājumu un pieprasījumu pārvadājumu nozarē, kā arī sabiedrības vajadzības;

tā kā šie uz saistību izbeigšanu vērstie pasākumi nav jāpiemēro pārvadājumu likmēm un nosacījumiem, ko uzliek pasažieru pārvadājumu uzņēmumiem vienas vai vairāku atsevišķu pasažieru kategoriju interesēs;

tā kā šo pasākumu īstenošanas nolūkā jādefinē dažādas sabiedrisko pakalpojumu saistības, uz kurām attiecas šī regula; tā kā šādās saistībās ietilpst saistība veikt darbību, saistība veikt pārvadājumus, kā arī saistības ievērot likmes;

tā kā būtu jāatstāj dalībvalstīm iespēja pēc to pašu iniciatīvas veikt pasākumus sabiedrisko pakalpojumu saistību izbeigšanai vai saglabāšanai; tā kā tomēr šīs saistības transporta uzņēmumiem izraisa finansiālus apgrūtinājumus, šiem uzņēmumiem jābūt spējīgiem vērsties pie dalībvalstu kompetentām iestādēm par to izbeigšanu;

tā kā būtu jāparedz, ka transporta uzņēmumi drīkst iesniegt pieteikumu par sabiedrisko pakalpojumu saistību izbeigšanu tikai tad, ja šādas saistības tiem izraisa ekonomiskus zaudējumus, kurus nosaka saskaņā ar šajā regulā definētajām kopējām procedūrām;

tā kā, lai varētu uzlabot pārvadājumu kvalitāti, transporta uzņēmumiem vajadzētu būt spējīgiem, iesniedzot savas pieteikumus, ierosināt izmantot kādu citu pārvadājumu veidu, kas labāk atbilst satiksmes vajadzībām;

tā kā, pieņemot lēmumu par sabiedrisko pakalpojumu saistības saglabāšanu, dalībvalstu kompetentām iestādēm jābūt spējīgām savam lēmumam pievienot nosacījumus, kas varētu palielināt attiecīgās darbības efektivitāti; tā kā, pieņemot lēmumu par sabiedrisko pakalpojumu saistības izbeigšanu, šīm kompetentām iestādēm, lai nodrošinātu pietiekamu transporta pakalpojumu sniegšanu, tomēr jābūt spējīgām paredzēt alternatīva pakalpojuma ieviešanu;

tā kā, lai ievērotu visu dalībvalstu intereses, būtu jāievieš Kopienas procedūra gadījumiem, kad, izbeidzot saistības veikt darbību vai veikt pārvadājumus, var aizskart citas dalībvalsts intereses;

⁽¹⁾ OV 88, 24.5.1965., 1500/65. lpp.

⁽²⁾ OV C 27, 28.3.1966., 18. lpp.

⁽³⁾ OV C 49, 17.5.1968., 15. lpp.

tā kā, lai uzņēmumu pieteikumus par sabiedrisko pakalpojumu saistību izbeigšanu varētu izskatīt pienācīgā kārtā, ir vēlams

noteikt termiņus kā šādu pieteikumu iesniegšanai, tā arī to izskatīšanai dalībvalstīs;

tā kā saskaņā ar 5. pantu Padomes 1965. gada 13. maija Lēmumā par dažu noteikumu saskaņošanu, kas ietekmē konkurenci pārvadājumos pa dzelzceļiem, autoceļiem un iekšējiem ūdensceļiem, visi kompetento iestāžu lēmumi par jebkuras šajā regulā definētās sabiedrisko pakalpojumu saistības saglabāšanu izraisa pienākumu maksāt kompensāciju par jebkādiem finansiāliem apgrūtinājumiem, kas tādēļ var rasties transporta uzņēmumiem;

tā kā transporta uzņēmuma tiesības saņemt kompensāciju radīsies vienlaikus ar dalībvalsts lēmumu par attiecīgā sabiedrisko pakalpojumu saistības saglabāšanu; tā kā tomēr, ievērojot, ka budžetus sastāda katru gadu, šādas tiesības nevar rasties šīs regulas darbības laika sākumperiodā līdz 1971. gada 1. janvārim; tā kā šo datumu gadījumā, ja transporta uzņēmumu pieteikumu izskatīšanas termiņu pagarina, var līdzīgā kārtā pārnest uz vēlāku datumu;

tā kā 6. pantā Padomes 1965. gada 13. maija Lēmumā par dažu noteikumu saskaņošanu, kas ietekmē konkurenci pārvadājumos pa dzelzceļiem, autoceļiem un iekšējiem ūdensceļiem, turklāt paredzēts, ka dalībvalstīm ir pienākums kompensēt finansiālos apgrūtinājumus, kas rodas, pasažieru pārvadājumiem piemērojot pārvadājumu likmes un nosacījumus, ko uzliek vienas vai vairāku atsevišķo pasažieru kategoriju interesēs; tā kā šāda kompensēšana jāveic no 1971. gada 1. janvāra; tā kā šo kompensēšanas sākuma dienu var Kopienas līmenī atlikt uz vienu gadu, ja kādai dalībvalstij rodas īpašas grūtības;

tā kā to finansiālo apgrūtinājumu kompensēšana, kas rodas transporta uzņēmumiem sabiedrisko pakalpojumu saistību saglabāšanas dēļ, jāveic saskaņā ar kopējām procedūrām; tā kā, lai noteiktu šādas kompensācijas apmēru, jāņem vērā jebkādu šāda veida veida saistību izbeigšanas iespējamās sekas uzņēmuma darbībai;

tā kā šīs regulas prasības būtu jāpiemēro visām jaunajām šajā regulā definētajām sabiedriskajām saistībām, ko uzliek transporta uzņēmumam;

tā kā, ievērojot, ka šajā regulā paredzētie kompensācijas maksājumi dalībvalstīm jāveic saskaņā ar šajā regulā noteiktajām kopējām procedūrām, šādi maksājumi būtu jāatbrīvo no Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 93. panta 3. punktā noteiktās iepriekšējas informēšanas procedūras;

tā kā Komisijai jābūt iespējai saņemt no dalībvalstīm visu vajadzīgo informāciju, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu;

tā kā, lai Padome varētu izpētīt situāciju katrā dalībvalstī sakarā ar šīs regulas īstenošanu, Komisijai līdz 1972. gada 31. decembrim jāiesniedz Padomē attiecīgs ziņojums;

tā kā ir vēlams garantēt, ka dalībvalstis dara transporta uzņēmumiem pieejamus attiecīgus līdzekļus, lai šie uzņēmumi varētu apliecināt savas intereses sakarā ar atsevišķiem lēmumiem, ko dalībvalstis pieņem saskaņā ar šo regulu;

tā kā, ievērojot, ka šī regula pašlaik jāpiemēro dzelzceļa pārvadājumiem, ko veic seši dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi konkrētajās dalībvalstīs, un, minot citus transporta uzņēmumus, tādiem uzņēmumiem, kas nenodarbojas galvenokārt ar vietēja vai reģionāla transporta pakalpojumu sniegšanu, Padomei trīs gadu laikā no šīs regulas stāšanās spēkā jāizlemj, kādi pasākumi būtu jāveic attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu saistībām tādu pārvadājumu jomā, uz kuriem šī regula neattiecas,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. pants

1. Dalībvalstis izbeidz visas pārvadājumiem pa dzelzceļiem, autoceļiem un iekšējiem ūdensceļiem uzliktās saistības, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, kā definēts šajā regulā.

2. Šādas saistības tomēr var saglabāt, ciktāl tās ir būtiski svarīgas, lai nodrošinātu pietiekamu transporta pakalpojumu sniegšanu.

3. Attiecībā uz pasažieru pārvadājumiem 1. punktu nepiemēro pārvadājumu likmēm un nosacījumiem, ko kāda dalībvalsts uzliek vienas vai vairāku atsevišķu pasažieru kategoriju interesēs.

4. Uz finansiāliem apgrūtinājumiem, kas transporta uzņēmumiem rodas 2. punktā minētās saistību saglabāšanas vai 3. punktā minēto pārvadājumu likmju un nosacījumu piemērošanas dēļ, attiecina kompensāciju, ko veic saskaņā ar šajā regulā noteiktajām kopējām procedūrām.

2. pants

1. "Sabiedrisko pakalpojumu saistības" nozīmē saistības, kuras attiecīgs transporta uzņēmums, ja tas būtu ievērojis savas komerciālas intereses, neuzņemtos vispār vai neuzņemtos tādā pašā mērogā, vai ar tādiem pašiem nosacījumiem.

2. Sabiedrisko pakalpojumu saistībās 1. punkta nozīmē ietilpst saistība veikt darbību, saistība veikt pārvadājumus, kā arī saistība ievērot likmes.

3. Šajā regulā "saistība veikt darbību" nozīmē transporta uzņēmumam uzlikto jebkāda veida saistību veikt, attiecībā uz jebkuru maršrutu vai objektiem, kur tam ar licenci vai līdzīgu atļauju ir atļauts strādāt, visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu noteiktajiem nepārtrauktības, regularitātes un pārvadājumu jaudas standartiem atbilstīgu transporta pakalpojumu sniegšanu. Tā ietver arī saistību sniegt papildu pakalpojumus, kā arī saistību uzturēt labā stāvoklī ceļus, aprikojumu – ciktāl tas pārsniedz visa tīkla prasības – un objektus pēc pakalpojumu sniegšanas pārtraukšanas.

4. Šajā regulā "saistība veikt pārvadājumus" nozīmē transporta uzņēmumiem uzlikto jebkāda veida saistību uzņemt un pārvadāt pasažierus vai kravas par noteiktajām likmēm un saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem.

5. Šajā regulā "saistības ievērot likmes" nozīmē transporta uzņēmumiem uzlikto jebkāda veida saistību piemērot, jo īpaši dažām pasažieru kategorijām, dažām preču kategorijām vai dažos maršrutos tādas jebkuras valsts iestādes noteiktas vai apstiprinātas pārvadājumu likmes, kas ir pretrunā ar šā uzņēmuma komerciālām interesēm un kas rodas speciālo likmju noteikumu uzlikšanas vai atteikšanās no šo noteikumu maiņas dēļ.

Iepriekšējā apakšpunkta prasības nepiemēro saistībām, kas rodas tādas cenu politikas vispārējo pasākumu dēļ, ko piemēro tautsaimniecībai kopumā, vai vispārēja rakstura pasākumiem attiecībā uz pārvadājumu likmēm un nosacījumiem, ko veic, lai organizētu pārvadājumu tirgu vai tā daļu.

II IEDAĻA

Sabiedrisko pakalpojumu saistību izbeigšanas vai saglabāšanas kopējie principi

3. pants

1. Ja dalībvalstu kompetentas iestādes nolemj kopumā vai daļēji saglabāt sabiedrisko pakalpojumu saistību un ja to var izdarīt dažādos veidos, no kuriem katrs spēj nodrošināt, līdzīgus nosacījumus izpildot, pietiekamu transporta pakalpojumu sniegšanu, šīs kompetentas iestādes izvēlas Kopienai vislētāko veidu.

2. Transporta pakalpojumu pietiekamību novērtē, ņemot vērā:

- a) sabiedrības intereses,
- b) iespēju izmantot citus pārvadājumu veidus, un šo veidu spēju apmierināt attiecīgas pārvadājumu vajadzības,
- c) pārvadājumu likmes un nosacījumus, ko var noteikt izmantotājiem.

4. pants

1. Transporta uzņēmumi iesniedz dalībvalstu kompetentās iestādēs pieteikumus par jebkuras sabiedrisko pakalpojumu saistības pilnīgu vai daļēju izbeigšanu, ja šāda saistība tiem izraisa ekonomiskus zaudējumus.

2. Savos pieteikumos transporta uzņēmumi var ierosināt izmantojamo pārvadājumu veidu aizstāt ar kādu citu veidu. Aprēķinot ietaupījumu apmēru, kas varētu būt panākts, lai uzlabotu to finansiālo stāvokli, uzņēmumi piemēro 5. panta noteikumus.

5. pants

1. Jebkuru saistību veikt darbību vai veikt pārvadājumus uzskata par tādu, kas rada ekonomiskus zaudējumus, ja finansiālā apgrūtinājuma samazinājums, kas būtu iespējams, pilnīgi vai daļēji izbeidzot šo saistību attiecībā uz darbību vai darbību grupu, ko skar šī saistība, pārsniedz ieņēmumu samazinājumu šīs izbeigšanas dēļ.

Ekonomiskos zaudējumus nosaka, pamatojoties uz gada ekonomisko zaudējumu aplēsi, kuru vajadzības gadījumā precīzē un kurā šos zaudējumus parāda gada finansiālā apgrūtinājuma un gada ieņēmumu samazinājumu starpība, kas varētu rasties saistības izbeigšanas dēļ.

Ja saistība veikt darbību vai veikt pārvadājumus tomēr attiecas uz vienu vai vairākām pasažieru vai preču pārvadājumu kategorijām visā satiksmes tīklā vai būtiskā tā daļā, finansiālo apgrūtinājumu, ko varētu novērst, izbeidzot šo saistību, novērtē, sadalot starp dažādām pārvadājumu kategorijām kopējās izmaksas, kuras uzņēmumam rodas savas pārvadājumu darbības dēļ.

Ekonomiskais zaudējums šādā gadījumā ir vienāds ar tās uzņēmuma darbības daļas, uz ko attiecas šī sabiedrisko pakalpojumu saistība, izmaksu un attiecīgo ieņēmumu starpību.

Ekonomiskos zaudējumus aprēķina, ņemot vērā šīs saistības sekas uzņēmuma darbībai kopumā.

2. Saistību ievērot likmes uzskata par tādu, kas rada ekonomiskus zaudējumus, ja pārvadājumu, uz ko šī saistība attiecas, ieņēmumu un šo pārvadājumu finansiālā apgrūtinājuma starpība ir mazāka par ieņēmumu, kas varētu būt iegūts no šiem pārvadājumiem, un to finansiālā apgrūtinājuma starpību, ja darbība tiktu veikta uz komerciāliem pamatiem – ņemot vērā kā izmaksas saistībā ar darbību, uz kuru attiecas šī saistība, tā arī pārvadājumu tirgus stāvokli.

6. pants

1. Viena gada laikā no šīs regulas stāšanās spēkā transporta uzņēmumi iesniedz dalībvalstu kompetentās iestādēs 4. pantā minētos pieteikumus.

Transporta uzņēmumi drīkst iesniegt šos pieteikumus pēc iepriekš minētā laikposma izbeigšanās, ja tie konstatē, ka ir ievēroti 4. panta 1. punkta noteikumi.

2. Lēmumos par sabiedrisko pakalpojumu saistības vai tās daļas saglabāšanu vai izbeigšanu noteiktā laikposma beigās paredz kompensācijas piešķiršanu par finansiālajiem apgrūtinājumiem, kas rodas šīs saistības dēļ; šīs kompensācijas apmēru nosaka saskaņā ar 10. līdz 13. pantā noteiktajām kopējām procedūrām.

3. Viena gada laikā no pieteikuma iesniegšanas dienas dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem lēmumus attiecībā uz saistībām veikt darbību vai veikt pārvadājumus, un sešu mēnešu laikā attiecībā uz saistībām ievērot likmes.

Tiesības uz kompensāciju rodas kompetentās iestādes lēmuma pieņemšanas dienā, bet jebkādā gadījumā ne agrāk par 1971. gada 1. janvāri.

4. Ja dalībvalstu kompetentās iestādes katra uzņēmuma iesniegto apelāciju skaita un svarīguma dēļ uzskata par vajadzīgu, tās tomēr var pagarināt 3. punkta pirmajā daļā noteikto termiņu vēlākais līdz 1972. gada 1. janvārim. Šādā gadījumā tiesības uz kompensāciju rodas minētajā dienā.

Ja dalībvalstu kompetentās iestādes plāno izmantot šīs tiesības uz termiņa pagarināšanu, tās par to paziņo attiecīgiem uzņēmumiem sešu mēnešu laikā pēc pieteikumu iesniegšanas.

Ja kādai dalībvalstij rodas īpašas grūtības, Padome var pēc šīs valsts pieprasījuma, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, atļaut attiecīgajai valstij šā punkta pirmajā daļā norādīto termiņu pagarināt līdz 1973. gada 1. janvārim.

5. Ja kompetentās iestādes noteiktajās laika robežās nav pieņēmušas lēmumu, saistība, attiecībā uz kuru saskaņā ar 4. panta 1. punktu iesniegts pieteikums par izbeigšanu, tiek izbeigta.

6. Pamatojoties uz ziņojumu, ko Komisija iesniedz līdz 1972. gada 31. decembrim, Padome pētī situāciju katrā dalībvalstī saistībā ar šīs regulas īstenošanu.

7. pants

1. Jebkādam lēmumam par saistības saglabāšanu var pievienot nosacījumus, kuru mērķis ir paaugstināt to darbību efektivitāti, uz kurām attiecas šī saistība.

2. Jebkādā lēmumā par saistības izbeigšanu var būt paredzēta alternatīva pakalpojuma ieviešana. Šādā gadījumā saistības izbeigšana nestājas spēkā līdz alternatīva pakalpojuma ieviešanas dienai.

8. pants

1. Attiecīgās dalībvalstis pirms īstenošanas dara Komisijai zināmu jebkuru pasākumu saistības veikt darbību vai veikt pārvadājumus izbeigšanai, kurus tā ierosina paveikt attiecībā uz jebkuru maršrutu vai transporta pakalpojumu, kas var ietekmēt tirdzniecību vai satiksmi starp dalībvalstīm. Komisija par to paziņo parējām dalībvalstīm.

2. Ja Komisija to uzskata par vajadzīgu vai ja cita dalībvalsts to pieprasa, ierosināto pasākumu Komisija apspriež ar dalībvalstīm.

3. Komisija divu mēnešu laikā pēc 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas nosūta savu atzinumu vai ieteikumu visām attiecīgajām dalībvalstīm.

III IEDAĻA

11. pants

Vienas vai vairāku atsevišķo pasažieru kategoriju interesēs uzlikto pārvadājumu likmju un nosacījumu piemērošana pasažieru pārvadājumiem

9. pants

1. Kompensācijas apmēru par finansiālajiem apgrūtinājumiem, kas uzņēmumiem rodas tādēļ, ka pasažieru pārvadājumiem piemēro vienas vai vairāku atsevišķu pasažieru kategoriju interesēs uzliktas pārvadājumu likmes un nosacījumus, nosaka saskaņā ar 11. līdz 13. pantā izklāstītajām kopējām procedūrām.

2. Kompensāciju izmaksā, sākot no 1971. gada 1. janvāra.

Ja kādai dalībvalstij rodas īpašas grūtības, Padome var pēc šīs valsts pieprasījuma, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, atļaut šai valstij mainīt šo datumu uz 1972. gada 1. janvāri.

3. Iesniegumus kompensācijas saņemšanai iesniedz dalībvalstu kompetentās iestādēs.

IV IEDAĻA

Kompensēšanas kopējās procedūras

10. pants

1. Saistības veikt darbību vai veikt pārvadājumus gadījumā 6. pantā paredzētās kompensācijas apmērs ir vienāds ar uzņēmuma finansiālā apgrūtinājuma samazinājuma un tā ieņēmumu samazinājuma starpību, ja aplūkojamā laikposmā attiecīgā saistība ir izbeigta pilnībā vai izbeigta tā attiecīgā daļa.

Ja ekonomisko zaudējumu aprēķins tomēr veikts, sadalot uzņēmuma kopējās izmaksas pārvadājumu veikšanai starp dažādiem šo pārvadājumu veidiem, kompensācijas apmērs ir vienāds ar izmaksu daļas, kas izdalīta sabiedrisko pakalpojumu saistības ietekmētajam pārvadājumu veidam, un attiecīgo ieņēmumu starpību.

2. Lai noteiktu 1. punktā minēto finansiālo apgrūtinājumu un ieņēmumus, ņem vērā attiecīgās saistības izbeigšanas sekas uzņēmuma darbībai kopumā.

1. Saistības ievērot likmes gadījumā 6. pantā un 9. panta 1. punktā paredzētās kompensācijas apmērs ir vienāds ar šādu divu lielumu starpību:

a) pirmo lielumu iegūst, no sagaidāmā nosacīto transporta vienību skaita reizinājuma ar:

— vai nu visizdevīgāko pastāvošo likmi, uz kuru lietotāji varētu pretendēt, ja attiecīga saistība nepastāvētu, vai

— ja šāda likme nepastāv, tad likmi, kuru uzņēmums piemērotu, ja darbotos uz komerciāliem pamatiem un ņemtu vērā kā izmaksas attiecīgai darbībai, tā arī pārvadājumu tirgus stāvokli,

atskaitot faktiskā transporta mērvienību skaita un aplūkojamam laikposmam noteiktās likmes reizinājumu;

b) otrais lielums ir vienāds ar starpību starp izmaksām, ko uzņēmums veiktu, ja piemērotu vai nu vislabvēlīgāko pastāvošo likmi vai tādu likmi, kādu šis uzņēmums būtu piemērojis, ja darbotos uz komerciāliem pamatiem, un izmaksām, ko uzņēmums faktiski veic, piemērojot obligāto likmi.

2. Ja pārvadājumu tirgus stāvokļa dēļ kompensācija, ko aprēķina saskaņā ar 1. punkta noteikumiem, ir nepietiekama, lai segtu kopējās to pārvadājumu izmaksas, ko ietekmē attiecīgā saistība ievērot likmes, 9. panta 1. punktā paredzētās kompensācijas apmērs ir vienāds ar šo izmaksas un no satiksmes gūto ieņēmumu starpību. Veicot šo aprēķinu, ņem vērā visas kompensācijas, kas jau izmaksātas saskaņā ar 10. pantu.

3. Veicot ieņēmumu un 1. punktā minēto izmaksu aprēķinu, jāņem vērā attiecīgās saistības izbeigšanas iespējamās sekas uzņēmuma darbībai kopumā.

12. pants

Izmaksas, kas rodas saistību saglabāšanas rezultātā, aprēķina, pamatojoties uz uzņēmuma efektīvo pārvaldīšanu un pietiekami kvalitatīvu transporta pakalpojumu sniegšanu.

Procentus, kas saistīti ar pašu kapitālu, drīkst atskaitīt no procentiem, ko ņem vērā izmaksu aprēķinā.

13. pants

1. Lēmumi, kurus pieņem saskaņā ar 6. un 9. pantu, iepriekš nosaka kompensācijas apmēru vismaz uz vienu gadu. Vienlaikus tie noteic faktorus, kas varētu nodrošināt šā apmēra koriģēšanu.

2. Kompensācijas apmēra koriģēšanu, kas minēta 1. punktā, veic katru gadu pēc attiecīgo uzņēmumu gada pārskatu slēgšanas.

3. Iepriekš noteikto kompensāciju izmaksā pa daļām. Visas summas, kas pienākas 2. punktā paredzētās koriģēšanas rezultātā, izmaksā nekavējoties pēc koriģēšanas apmēra noteikšanas.

V IEDAĻA

Jaunu sabiedrisko pakalpojumu saistību uzlikšana

14. pants

1. Izņemot gadījumus, uz ko attiecas 1. panta 3. punkts, pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas dalībvalstis drīkst uzlikt transporta uzņēmumam sabiedrisko pakalpojumu saistības tikai tiktāl, cik šīs saistības ir būtiski svarīgas, lai nodrošinātu pietiekamu transporta pakalpojumu sniegšanu.

2. Ja šādā veidā uzliktās saistības izraisa transporta uzņēmumiem ekonomiskus zaudējumus 5. panta 1. un 2. punkta nozīmē vai finansiālos apgrūtinājumus 9. panta nozīmē, dalībvalstu kompetentas iestādes, lemjot par šādu saistību uzlikšanu, paredz kompensāciju piešķiršanu par finansiālajiem apgrūtinājumiem, kas rodas šo saistību dēļ. Piemēro 10. līdz 13. panta prasības.

VI IEDAĻA

Nobeiguma noteikumi

15. pants

Lēmumos, ko dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, izklāsta to pamatojumus, un šos lēmumus piemērotā veidā publicē.

16. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka transporta uzņēmumiem, kas darbojas tieši kā transporta uzņēmumi, tiek dota iespēja, izmantojot attiecīgus līdzekļus, apliecināt savas intereses sakarā ar lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo regulu.

17. pants

1. Komisija var pieprasīt no dalībvalstīm sniegt visu vajadzīgo informāciju par šīs regulas piemērošanu. Ja Komisija to uzskata par vajadzīgu, tā apspriežas ar attiecīgām dalībvalstīm.

2. Kompensācijas, ko izmaksā saskaņā ar šo regulu, atbrīvo no Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 93. panta 3. punktā noteiktās iepriekšējas informēšanas procedūras.

Dalībvalstis nekavējoties nosūta Komisijai pa saistību kategorijām klasificētus sīkus datus par kompensāciju maksājumiem finansiālo apgrūtinājumu segšanai, kas transporta uzņēmumiem rodas 2. pantā noteikto sabiedrisko pakalpojumu saistību saglabāšanas dēļ vai tādēļ, ka pasažieru pārvadājumiem piemēro pārvadājumu likmes un nosacījumus, ko uzliek vienas vai vairāku atsevišķo pasažieru kategoriju interesēs.

18. pants

1. Dalībvalstis, apspriedušās ar Komisiju, laikus pieņem tādus normatīvus un administratīvus aktus, kādi var būt vajadzīgi šīs regulas, un jo īpaši tās 4. panta īstenošanai.

2. Ja kāda dalībvalsts to pieprasa vai Komisija to uzskata par lietderīgu, Komisija apspriež ar attiecīgām dalībvalstīm ierosinājumus par 1. punktā minēto pasākumu noteikumiem.

19. pants

1. Attiecībā uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem šo regulu piemēro šādiem uzņēmumiem saistībā ar to dzelzceļa pārvadājumu darbībām:

— *Société nationale des chemins de fer belges (SNCB) / Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS),*

— *Deutsche Bundesbahn (DB),*

— *Société nationale des chemins de fer français (SNCF),*

- *Azienda autonoma delle Ferrovie dello Stato (FS)*,
- *Société nationale des chemins de fer luxembourgeois (CFL)*,
- *Naamloze Vennootschap Nederlandse Spoorwegen (NS)*.

2. Attiecībā uz citiem transporta uzņēmumiem šo regulu nepiemēro uzņēmumiem, kas sniedz galvenokārt vietējā vai reģionālā transporta pakalpojumus.

3. Trīs gadu laikā no šīs regulas stāšanās spēkā Padome, pamatojoties uz tās 1965. gada 13. maija Lēmuma II iedaļā noteiktajiem principiem un mērķiem, izlemj, kādus pasākumus vajadzētu veikt attiecībā uz tām saistībām pārvadājumu jomā, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, un uz kurām šī regula neattiecas.

20. pants

Šī regula stājas spēkā 1969. gada 1. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 1969. gada 26. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
G. THORN